

Vindueskarmen

Dyrker man sine sukkulenter i vindueskarmen, så er der nogle forhold, som man skal tage hensyn til. For det første, så er der ikke så meget lys i en vindueskarm, som der er i et drivhus. Det vil sige, at man må vente lidt længere om foråret med at sætte sine planter i vækst. En drivhusejer kan normalt begynde at vande sine planter fra midten af marts; men har man kun - som for eksempel undertegnede - et øst- og et vestvindue i en lejlighed til sin rådighed, så må man vente til midten af april med at sætte planterne i vækst. Hvis man giver sine planter vand på et for tidligt tidspunkt af året, så risikerer man, at de kommer til at se mærkelige ud: skudspidserne bliver tynde, lysegrønne og næsten uden torne.

Den anden faktor, som man skal tage hensyn til, er nattemperaturen i vækstperioden. Kaktusser kan kun ånde ved lave temperaturer. De små huller (spalteåbninger), som en kaktus trækker vejret gennem, kan den kun åbne, hvis temperaturen er under 10-15° C. Har man den stående bag en termorude, så vil nattemperaturen sjældent komme under 20° C, og det bevirker, at den ikke vokser godt, da den ikke kan trække vejret. Man må altså enten lukke vinduet op om natten eller stille planten ud på altanen (hvis man har en sådan). Det er ikke alle sukkulenter, der kræver en

lav nattemperatur. For eksempel lader den højere nattemperatur i min vindueskarm ikke til at genere mine lithops, euphorbiaer, haworthiaer, aloer og pachypodier.

Den tredje faktor, overvintringstemperaturen, har især betydning for planternes »lyst« til at blomstre. For mange kaktus gælder det, at de ikke blomstrer eller blomstrer meget beskedent, hvis overvintringstemperaturen er for høj. Dette forhold er der ikke rigtig noget at gøre ved, med mindre man har mulighed for at bygge sin vindueskarm om (et lag glas mellem vindueskarmen og stuen) eller at reservere et uopvarmet rum til kaktussernes overvintring. Det har de fleste af os ikke, og så må man i stedet undgå de arter, der kræver lav overvintringstemperatur for at blomstre. Som hovedregel gælder, at det er de arter, der naturligt gror på steder med forholdsvis kolde vintre, for eksempel arter af slægterne *Echinocereus* og *Lobivia*.

Bortset fra disse specielle forhold, så passes sukkulenter i vindueskarmen på samme måde som i et drivhus; for eksempel foregår omplantning og tildeling af gødning på helt samme måde som beskrevet i Inge Clausens artikel ovenfor.

Hans Grønlund